

[Justitsministeren.]

fra det ærede Medlem Hr. Pürschels Synspunkt, at jeg ogsaa er i Tvivl om, hvorvidt der foreligger Hvervning efter den Definition, man i Almindelighed kræver af dette Begreb, idet Pengene skal være udbetalt eller Kontrakten skal være sluttet inden for den danske Stat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Det ærede Medlem Hr. Pürschel startede Diskussionen om Brevet med at sige, at han havde et Brev, der beviste, at der betales 200 Kr. i Haandpenge. Da vi saa fik Brevet, beviste det intet som helst. Det er muligt, at det gengiver, hvad en Mand har set, men om en Mands Øjne er stort mere tilforladelige end hans Øren, ved jeg ikke. Heldigere vilde det imidlertid have været, hvis det havde været selve Kilden. Det ærede Medlem, som mener, at dette Brev er Bevis paa, at der foregaar Hvervning, at dette Brev vil kunne overbevise Justitsministeren og bortrydde hans Tvivl — som det ærede Medlem dog nu maa erkende er til Stede —, burde overlade Justitsministeren eller Politiet dette Brev til Opklaring af Sagen, ikke alene for det ærede Medlems egen Skyld, men ogsaa for vi andres Skyld. For ogsaa vi Kommuniste ønsker dem straffet, som foretager Hvervning til Spanien, som betaler Folk Haandpenge o. s. v., saa ogsaa for vor Skyld bør han rykke frem med dette Brev til de rette Myndigheder.

Formanden: Den ærede Ordfører fo Forespørgerne har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forespørgerne (Pürschel): Det, Ministeren gav Udtryk for, var, at han tvivlede om, hvorvidt Hvervningen kunde rammes af den Straffebestemmelse, vi har. Saa var det naturligt, at han søgte at skaffe sig Hjælp, saa han kunde ramme den. Det var det, der var det naturlige, og saa synes jeg i øvrigt meget godt, at man kunde prøve paa, om Loven ikke slaar til. Jeg tror nemlig, at den slaar til.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen kun dette, at han, da han var heroppe næstsidste Gang, rettede sin Anke mod det, at Folk havde hørt det paa anden—tredie Haand. Nu oplyste jeg, at det var en Mand, der selv havde set det Brev, det drejede sig om, og saa snakkede det ærede

Medlem naturligvis om noget andet, som han plejer.

Hermed sluttede Forespørgselen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ydelse af midlertidig Hjælp til vanskeligt stillede Fiskere.

(Forslaget findes i Tillæg A. Sp. 3273; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2686).

Sagen sattes til Forhandling.

Viggo Nielsen: I Lighed med i Fjor er der ogsaa i Aar af Ministeren for Landbrug og Fiskeri fremsat Forslag om Ydelse af Tilskud til vanskeligt stillede Fiskere saavel her i Landet som paa Færøerne. I Henhold til dette Forslag, hvis Hovedlinie i det store og hele falder sammen med Bestemmelserne i Lov af 31. Marts 1936, bemyndiges Ministeren til i Finansaaret 1937—38 at anvende et Beløb af højst 1 Mill. Kr. som Tilskud til vanskeligt stillede Fiskere i den øvrige Del af Landet og højst 200 000 Kr. til vanskeligt stillede Fiskere paa Færøerne. De Beløb, som i Henhold til §§ 1 og 2 bevilges hver enkelt Fisker, fremtræder som Tilskud til Anskaffelse og Reparation af Fiskeredskaber og til Driftsmateriel, som er nødvendigt til Fiskeriets Udøvelse, ligesom de kan anvendes til Istandsættelse og Anskaffelse af Fiskeredskaber, der er helt eller delvis ødelagt ved Stormene i Efteraaret 1936.

Som almindelig Regel gælder, at det enkelte Tilskud ikke kan overstige 250 Kr., altsaa 50 Kr. mere end efter den gældende Lov. Ministeren kan dog forhøje Tilskuddet indtil 500 Kr., naar det drejer sig om Fiskere, hvis Redskaber helt eller delvis er ødelagt under Stormene sidste Efteraar. For at kunne komme i Betragtning er det en Betingelse, at Ansøgerne driver Saltvandsfiskeri som Erhverv, og at mindst $\frac{3}{5}$ af deres Aarsindtægt hidrører fra personlig Virksomhed ved Saltvandsfiskeri. Men tillige maa Ansørgernes Aarsindtægt sidste Aar ikke have overstegt et bestemt Beløb. Dette Beløb er fastsat til 1 200 Kr., hvis Ansøgeren bor i en Landkommune, og 1 500 Kr., hvis han bor i København, Frederiksberg, Købstæderne, Marstal eller i de Landkommuner, der enten har over 3 000 Indbyggere, eller i hvilke der findes en samlet bymæssig Bebyggelse paa mindst